

[Socialministeren.]

Beløb. Endelig er der en lille Udgift, man maa have med, og det er Statens Udgift efter Overgangsbestemmelserne i Forsorgslovens § 330, Kolonne 8, der ikke har større Betydning, men Kolonne 9 viser Udgifterne efter Fradrag af dette Statstilskud.

Saa kommer vi til nogle Sammendrag. Kolonne 11 viser Stigning eller Nedgang i Kommunernes Udgifter i Forhold til Udgifterne 1. Oktober 1932—31. Marts 1933. Kolonne 12 viser den Kommune tilkomende Andel i Statstilskuddet ifølge Forsorgslovens § 79, som jeg gaar ud fra ærede Medlemmer kender. Endelig er der Kolonne 13: Stigningen eller Nedgangen i Kommunens Udgifter i Forhold til Tiden 1. Oktober 1932—31. Marts 1933, naar Hensyn tages til Ydelse af Statstilskud efter § 79. Der staar nok her rent typografisk eller teknisk Stigning udtrykt ved + og Nedgang udtrykt ved -, men naar man ser hen paa de paagældende Steder, vil man ikke finde Plustegnene, for der vilde desværre blive alt for mange, saa dem har vi strøget. Men hvor der ikke staar -, er det selvfølgelig +.

Hvad er nu Meningen med denne Opførelse? Man vil af denne Redegørelse, naar man faar Tid til at sætte sig ind i den, faa et Indtryk af, hvorledes Refusionsordningen har virket for hver enkelt Kommune i Landet, og samtidig vil man se, hvor meget Kommunens Udgifter i Vinterhalvaaret 1932—33 udgør i Sammenligning med Udgifterne i Vinterhalvaaret 1933—34, det første Halvaar, i hvilket Socialreformen har været i Kraft. Hvad selve den mellemkommunale Refusion angaar, skal jeg bemærke, at de Beløb, som hver enkelt Kommune skal indbetale til — henholdsvis modtage fra — Refusionsforbundet, findes under Kolonne 3. Men det giver ikke noget virkeligt Billede af, hvorledes Refusionsordningen virker — det, som Venstre ønsker — i Forhold til den før Socialreformen gældende interkommunale Refusion; det kan man kun faa, hvis hver enkelt Kommune for sit eget Vedkommende vil foretage en Beregning over de tidligere Refusioner for at se, hvorvidt selve Refusionsordningen for denne enkelte Kommune har medført Fordele eller det modsatte.

I Indledningen til denne Redegørelse har jeg for Landets Hoveddele angivet Tal for disse tidligere Refusioner — jeg kunde ikke gøre det for alle de enkelte Kommuner —, og det fremgaar af disse Hovedtal, at de Forandringer, som den nye Refu-

sionsordning medfører, er betydeligt mindre, end man ved en rent umiddelbar Betragtning af de indbetalte eller modtagne Beløb faar Indtryk af. Hensigten med Refusionsordningen var jo den — og er jo den — at lette de Kommuner, hvis Udgifter til sociale Formaal har været særlig tyngende i Forhold til Kommunens økonomiske Bæreevne, og efter det foreliggende Materiale er jeg ikke i Stand til at se, at dette Formaal ikke i alt væsentligt er naaet. Blandt de Sognekommuner, der faar det største Beløb udbetalt af Refusionsforbundet i Forhold til deres anmeldte Beløb, er netop de daarligst stillede Kommuner.

Nu kan jeg jo ikke operere med de mange Tusinde Tal, uden at det vil trætte Medlemmerne og tage alt for lang Tid; men jeg skal til Eksempel nævne Kommuner som Falslev—Vindblæs i Randers Amt, Sundby—Hvorup og Nørre Tranders i Aalborg Amt, stille af dem, som vi ved er allerdaarligst stillede. Disse Kommuner faar udbetalt over 50 pCt. af det Beløb, de har anmeldt til mellemkommunal Refusion.

En mere indgaaende Undersøgelse og Vurdering af Refusionsordningens Virkninger i Forhold til Skattetrykket i de forskellige Kommuner vilde jo ogsaa have sin store Interesse, men en saadan har ikke kunnet foretages endnu. Hvis man ikke er tilfreds med de Tal, der fremgaar af disse Tabeller, synes jeg, man bør drøfte, om man ikke ogsaa skulde have dette Spørgsmaal undersøgt.

Ved at sammenligne Udgifterne i de to nævnte Halvaar fremkommer den Forskel, som er anført i den sidste Kolonne. Som jeg har bemærket i Indledningen, er denne Forskel ikke noget Udtryk for Virkningerne af Socialreformen i dens Helhed, idet der fra det ene Aar til det andet som Følge af Arbejdsløsheds- og Kriselovgivningens helt forskellige Indhold og Omfang har fundet Stigning Sted i Udgifterne til Kommunehjælp; det er jo klart, at naar man det ene Aar har en Kriselovgivning, der koster 50 Mill. Kr., det næste Aar en, der koster 12 Mill. Kr. og i Aar maaske slet ingen, bliver det helt forskellige Beløb, der kommer frem til Kommunehjælp. Det er et Spørgsmaal, som ikke hænger sammen med Socialreformens Gennemførelse i og for sig.

Til Trods for denne Socialreformen uvedkommende Stigning i Udgifterne er der alligevel ikke mindre end 363 Sognekommuner, der har faaet en Formindskelse i deres sociale Udgifter fra det ene Halvaar